

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὄνουφρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος πλ. δ'

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ θεόφρον Ὄνούφριε, ἐν ἐρημίᾳ μὲν νύν, τῶν παθῶν αὐλιζόμενον, εἰς ὁδὸν εὐθείαν με, ἀρετῶν χειραγώγησον, πρὸς μετανοίας, τρίβον πρεσβείαις σου, πρὸς θελημάτων, Θεοῦ ἐκπλήρωσιν, πρὸς ἀδαπάνητον τῶν καλῶν ἀπόλαυσιν, ὅπως τὸ σόν, χαίρων παναοίδιμε, τελῶ μνημόσυνον.

Πάτερ θεόφρον Ὄνούφριε, τὸν παγετὸν τῆς νυκτός, καὶ ἡμέρας τὸν καύσωνα, τὴν ἐλπίδι Ὅσιε, τῶν μελλόντων ὑπέμεινας, τὰ ἐπὶ γῆς σου, μέλη νεκρώσας γάρ, τῆς οὐρανίου ζωῆς ἐπέτυχες, ἔνδον γενόμενος, τῆς παστάδος Ἀγιε, περιχαρῶς, κάλλος τὸ ἀμήχανον, Ὁρῶν τοῦ Κτίστου σου.

Πάτερ θεόφρον Ὄνούφριε, τῆς κοσμικῆς σεαυτόν, ἀποστήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνηνέχθης ἀκρότητα, αὐτὴν ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν, αὐτὸ τὸ ὄντως ἐφθασας, οὗ ταὶς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρσευόμενος ἀμαρτιῶν, ζόφου ταὶς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Δόξα... Ὕχος πλ. β'

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς οὐρανοίς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου, τῶν δαιμόνων ὥλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὃν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ίκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε Θεονύμφευτε, ἡξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἔνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ Πάναγνος ὡς εἰδὲ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Τῆς μακαριότητος τῆς ὑπὲρ νοῦν ὄρεγόμενος, ἔλογίσω θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν ἀληθῆ, καὶ εὐδόξιαν τὴν μετριότητα, διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος τῶν Ἀγίων Ὄνούφριε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας, ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοὶ ἡτοίμασε Χριστὸς ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν, ὃν καὶ νὺν ἡμᾶς ὥστε σαθαι, ἐκ κινδύνων δυσώπησον.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑπωπιάζων τὸ σώμά σου, ἀπηρνήσω θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἰσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίας, ὑπομονή τε πειρασμῶν, καὶ καρτερία τῶν περιστάσεων, ἀνθ' ὃν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα... Ἡχος πλ. δ'

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σὲ τιμῶμεν Ὄνουφριε, διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν, Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Αγγέλων συνόμιλε, Ὄσιον συμμέτοχε Καὶ Δικαίων, μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον Οἱ Μάρτυρες σου

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὁδυρομένη γοερῶς, Οἴμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον τέκνον, τὶ σοὶ δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἐβραίων, θέλων μὲ ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλατε;

Ἀπολυτίκιον Ἡχος α'

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι Ἀγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ὄνουφριε νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχή, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοί, Δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πάσιν ίάματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἅγιου ὁ παρών, οὗ ἡ Ακροστιχίς.

Ὀνουφρίω τὸν αἰνον ἔξαδω πόθω.

Ωδὴ α' Ἡχος β' Δεῦτε λαοὶ

Ὦλον Χριστόν, εἰσοικισάμενος ἔνδοξε, καὶ κόσμον παρωσάμενος, δόξαν τὴν ἄστατον, τῆς αὐτοῦ ἀπολαύεις, Ὄνούφριε ἀξίως, χαρὰς ἀοίδιμε.

Νόμω Χριστοῦ, ἐμμελέτησας θεσπέσιε, δένδρον ζωῆς κατάκαρπον, ἀρεταὶς δέδειξαι, προβαλλόμενος χάριν, τῶν θείων ιαμάτων, τοὶς κατορθώμασι.

Θεοτοκίον

Οἶκος ἀγνή, ὁ τῆς σοφίας ἐγνώρισαι, ἐκ τῶν αἰμάτων σάρκα γάρ, τῶν σῶν ἀγνῶν λαβών, καὶ σταυρῷ ὀμιλήσας, Θεὸς τῆς ἀπαθείας, ἡμῖν μετέδωκεν.

Ωδὴ γ' Στερέωσον ἡμᾶς

Ὑπῆλθες τὸν Χριστοῦ ζυγόν, Ὄνούφριε, ἐρήμοις ἀβάτοις σὺ καταμόνας, ὄμιλεῖν ἐπιποθῶν αὐτῷ, καὶ τοῦ κάλλους τρυφᾶν, δόξης τῆς θείας αὐτοῦ.

Φωτίσας σεαυτὸν φωτὶ τῆς γνώσεως, καὶ γνόφον σκεδάσας τῶν παθημάτων, ἐν πλαξὶ ταὶς τῆς καρδίας σου, ἀπαθείας τὸν νόμον Πάτερ εἰληφας.

Θεοτοκίον

Πανίδι συμπαθῶς τὴν τῆς πρεσβείας σου, τὴν φλόγα κατάσβεσον τῆς ψυχῆς μου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, συμπαθείας πηγὴν μοὶ ἐπαρδεύοντα.

Ο Ειρμὸς

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλων νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σέ».

Κάθισμα Ἡχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ἐμάκρυνας Ὅσιε, καὶ ἐν ἑρήμοις σαφῶς, ηὐλίσθης τὸν Κύριον, ῥύμενόν σε δεινῶν, ἀεὶ ἐκδεχόμενος,
Ὄθεν εὐαρεστήσας, τῷ Δεσπότῃ παμμάκαρ, εἴληφας τὴν ἀγήρω, οὐρανῶν βασιλείαν, ἐν ᾧ νὺν
αὐλιζόμενος, μνήσθητι τῶν τιμώντων σε.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητήν, οὐσίαν καὶ
ἥγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας, ὅθεν σὲ κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες,
Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὕψούμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τὴν ἀνυψώσει τὴν σή, ὃ φῶς τῶν ὄμμάτων
μου, Δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως, φέρε Σταυρόν, τοὺς Ἡλους, καὶ τὸν Σπόγγον, τὴν Λόγχην,
δι' ὃν τῆς ἀπαθείας, τὴν χάριν ἐβράβευσας.

Ωδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Ἴδρυμένος ἀκλόνητος, παρὰ Χριστοῦ δαιμόνων τρικυμίας, ὡς ἀφρὸν Ὄνούφριε διαλέλυκας.

Ως ἀδάμας τοὶς θάλπεσι, καὶ τοὶς κρυμοὶς στερρῶς ἐγκαρτερήσας, τῶν δαιμόνων ἔλυσας τὰ
παλαίσματα.

Θεοτοκίον

Τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ τὴν λάμψει Θεοτόκε, ἀφελοῦσα σύναψον σωτηρία με.

Ωδὴ ε'

Ο τοῦ φωτὸς χορηγὸς

Ὀλοκαυτώσας τὸν νοῦν, τῷ δι' ἡμᾶς ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον, διὰ Σταυροῦ κεκαρτερηκότι, ἀξίως κοινωνός,
καὶ συγκλητονόμος τῆς δόξης γεγένησαι.

Ναὸν εἰργάσω σαντόν, δλολαμπή ταὶς ἀρεταὶς Ὅσιε, διαφανεῖς βολίδας ἐνθέους, ἀστράπτων τηλαυγῶς,
θείων θαυμασίων παμμάκαρ Ὄνούφριε.

Θεοτοκίον

Ἀγαθοδότην Χριστόν, Θεοκυήτρια ἀγνὴ τέξασα, τὸν πονηραῖς παθῶν τρικυμίαις, κλονούμενόν με νύν,
τὴ σὴ εὐσπλαγχνία Παρθένε θεράπευσον.

Ωδὴ ζ'

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Ἴθυνόμενος αὔραις τοῦ Πνεύματος, ὅρμω γαληνῷ προσεπέλασας Ὅσιε, τὸ βάρος παρωσάμενος, τῆς
σαρκὸς ἐγκρατεία Ὄνούφριε.

Νεύσει θεία θεούμενος γέγονας, ἄγγελος ἐπίγειος, τὴν Ἰωάννου γάρ, καὶ Ἡλιοῦ ἐζήλωσας, πολιτείαν
παμμάκαρ Ὄνούφριε.

Θεοτοκίον

Ο δυνώμενος πάθεσιν Ἀχραντε, καὶ συμποδιζόμενος τοὶς παραπτώμασιν, ἡ τὴν χαρὰν κυήσασα, τῶν
κακῶν μοὶ λύσιν παράσχου δέομαι.

Ο Εἱρμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων Κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι
ἄβυσσον, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Κοντάκιον Ἡχος πλ. δ'

Πίστιν Χριστοῦ

Φῶς νοητὸν καὶ οὐράνιον, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτου Τριάδος δοχεῖον ὀφθης
Ὄνούφριε, καὶ νὺν μετὰ Ἀγγέλων ἡρίθμησαι, κραυγάζων, Ἀλληλούϊα.

Ο Οἶκος

Ω ἀγάπη, Τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον! ὃ πασῶν ἀρετῶν τὸ κεφάλαιον! ἡ ἀεὶ τὰ οὐράνια τάγματα
εὐφροσύνης πληροῦσα καὶ χάριτος, ἡ ἐνοικήσασα τοὶς Ἀγίοις, Πατριάρχαις Προφήταις καὶ
Ἀποστόλοις, ὃν ταὶς εὐχαὶς καὶ ἡμῖν ἐνοίκησον, ἵνα σὺν αὐτοῖς μελωδῶμεν τῷ Θεῷ, Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον

Τὴ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι

- Καὶ τὴν ἐνὸς χιτῶνος ἐντολήν, Πάτερ,
- Ὑπερβέβηκας, γυμνητεύσας εἰς τέλος.
- Δωδεκάκη ἀχίτωνα Ὀνούφριον ἐκ βίου ἤραν.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἀθω.

Στίχοι

- Καὶ σοὶ προτείνει δεξιὰν Χριστός, Πέτρε,
- Σωθέντι γυμνῶ ἐκ θαλάσσης τοῦ βίου.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀντωνίνης.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου, καὶ τῶν ὄσιων Ζήνωνος καὶ Τριφυλλίου Ἐπισκόπου, καὶ τοῦ ὄσιου Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν τοῖς Δαγάτοις (ἢ Δαγάζου).

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Ωδὴ ζ Εἰκόνος χρυσῆς

Νεώσας ψυχήν, τῷ ἀρότρῳ προσευχῆς Πάτερ Ὀνούφριε, καὶ κατασπείρας τὴν ἐγκράτειαν, στάχυν ἀγνείας ἐθέρισας, ἢ συνδιαιτώμενος μάκαρ, σὺν Ἀγγέλοις ἐκραύγαζες, Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐμάκρυνας μέν, σεαυτὸν ἐκ κοσμικῆς διαιτῆς Ὅσιε, ἐν ἐρημίαις δ' αὐλιζόμενος, ἄρτον οὐράνιον εἴληφας, εἶχες γὰρ Χριστὸν σιτοδότην, ὃ γεγηθως ἀνεκραύγαζες, Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ξενίζει βροτούς, καὶ ἀϋλους Πάναγνε τῆς σῆς λοχείας, θεῖον μυστήριον, μόνη γάρ, ἄνευ σπορᾶς Λόγον τέτοκας, σάρκα γεγονότα δι' οἰκτον, ὃ σωθέντες κραυγάζομεν, Εὐλογημένη, ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ωδὴ η Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς

Αἴγλη τοῦ Πνεύματος σαφῶς, πυρσευόμενος τὸν νοῦν φωστῆρος δίκην, θεωριῶν ἀκτῖνας, καὶ ἰαμάτων αὐγάς, ἀστράπτεις Παμμάκαρ Ὀνούφριε, τοὶς ὑπερυψοῦσι, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δυνάμει θεία εὐσθενής, γνωριζόμενος ἀεὶ δαιμόνων θράσος, καθελῶν τῶν ἀλόγων, ζώων τὴν φύσιν σαφῶς, κραυγάζων ὑπέταξας, ὁσιε, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

ῶσπερ νεφέλη φωτεινή, τὸν ὑπέρθεον Χριστὸν ἥλιον φέρεις, ἐν ἀγκάλαις σου Μῆτερ, δι' οὗ τὸν ζόφον παθῶν, ψυχῆς μου λαμπρύνασα αὔγασον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ Θεογεννῆτορ.

Ο Εἱρμός

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἐβραίων τοὶς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ώς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ωδὴ θ Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον

Πυρὶ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ἡδονὰς καταφλέξας σαρκός, καὶ ὠραΐσας τὴν ψυχήν, οἴα ἀστὴρ Πάτερ ἔλαμψας, ἐν ἐρήμῳ, φωτίζων τὴν πᾶσαν οἰκουμένην ἐμφανῶς, τοῦ σοῦ βίου ἀκτίσι, καὶ φέγγει τῶν ἱάσεων.

“Ολος Θεῷ κεκραμένος, δι' ἀγάπης τρισμάκαρ, μετέσχες βασιλείας τῆς αὐτοῦ, καὶ τῆς τρυφῆς τὴν

ἀπόλαυσιν, καὶ ζωῆς τὸν χειμάρρουν, καὶ τῶν ἑορταζόντων τὸν χορόν, καὶ χαρὰν τὴν ἀγήρω, ἀπείληφας Ὄνούφριε.

Θεὸν εὐ̄ιλατον ἔχων, τῆς ἀσκήσεως πόνοις, ἵδρωσί τε καμάτων νὺν τῶν σῶν, τοῦτον ἡμῖν ἐξευμένισαι, τοὶς ὑμνούσι σε πᾶσι, λυτρούμενος σοφὲ ἐκ συμφορῶν, καὶ παθῶν καὶ ὀδυνης, Ὄνούφριε ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον

Ως προστασίαν σὲ μόνην, καὶ ἰσχὺν Θεοτόκε, καὶ τεῖχος καὶ προπύργιον στερρόν, ἔχων τροποῦμαι ἐχθρῶν προσβολάς, καὶ παθῶν ἐπικλύσεις, ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας μου ἀεί, ἀνεθέμην τὴν μόνη, φθορὰς ἀπαλλαττούσῃ με.

Ο Είρμος

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἡκοντακαινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορὰ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὅμινοις μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Τῶν μαθητῶν ὄρώντων σὲ

Ὥ οὐψηλός σου βίος τοὶς μονοτρόποις, κανὼν θεοσεβείας τελειοτάτης, σὺ γὰρ λογισμῷ ἐνζυμωμένος, ἐν ζυγῷ διακρίσεως, ποιεῖς Ὄνούφριε τούτους, εὐπαρακλήτως ὅδευειν.

Θεοτοκίον Ὁμοιον

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σε ἔχομεν προστασίαν, ἔκτεινον τὴν χείρα σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, σοὶς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἅγίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ' δευτεροῦντες τὸ ἄ'.

Ὕχος πλ. δ'

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ θεόφρον Ὄνούφριε, τοῦ Ἡλιοῦ μιμητῆς, χρηματίσας ἐν πνεύματι, μετανάστης γέγονας, τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως, σαρκὸς ὄρεξεις ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐν ἑρήμῳ συναυλιζόμενος, χαίρων μακάριε, τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς οὐρανόν, ἐνθα τὸ πολίτευμα, σαφῶς ἐκέκτησο.

Ὥ οσιε Πάτερ Ὄνούφριε, ιερωτέραν ψυχήν, θεοφρόνως κτησάμενος, πειρασμοὺς ὑπήνεγκας, θεία πίστει ῥωννύμενος, καὶ δι' ἀγάπης Θεῷ ἐνούμενος, τὴν πραέων γῇ κατεσκήνωσας, ὥραιζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν, δθεν τὴν σήν, μνήμην εὐφραινόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Πάτερ παμμάκαρ Ὄνούφριε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεάς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοὶς ποθοῦσι τρισόλβιε, τῆς σῆς ἀσκήσεως τὰ γνωρίσματα, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον γενόμενος, τοῦ νυμφῶνος ἔνθα νύν, περιπολεῖς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα... Ὕχος β'

Ἐζήτησας θεοφόρε, τοῦ θεωρεῖν τοῦ Κυρίου τὴν τερπνότητα, καὶ μόνος αὐτῷ μόνω, προσομιλεῖν ἐπεπόθησας, Ὥθεν κόσμον κατέλιπες φυγαδεύων, καὶ διαιτώμενος ἐν ἑρήμοις καὶ ὅρεσι, καὶ τὸν Χριστὸν ἐνδεδυμένος, χιτῶνος οὐκ ἐφρόντιζες, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα σεαυτῷ ἐμπορευόμενος, μεθ' οὐ εἰσῆλθες εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, αἰωνίως ἀγαλλόμενος, Ὄνούφριε Ὅσιε.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον Ὕχος β'

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου

Ἡ λοιπὴ Ακολουθία, ως σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις